

ת"פ 3232/06/18 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד פ.ח

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ח אדר תשפ"א
02 מרץ 2021

ת"פ 3232-06-18 מדינת ישראל נ' ח'

לפני כב' השופט רון סולקין
המאשימה

מדינת ישראל - פמ"ד
ע"י ב"כ מתמחה מתן פחימה

נגד
הנאשם

פ.ח
ע"י ב"כ עו"ד אחמד ס. ותד

גזר דין

כתב האישום והשתלשלות הדין

הנאשם שלפי נותן את הדין בגין עבירה של ריבוי נישואין, בניגוד לסעיף 176 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום, בהן הודה הנאשם, בשנת 1987 נישא לגב' פ.ח (להלן: "פ").

ביום 2017.x.x, עת היה נשוי לאשה הראשונה, נישא הנאשם לגב' מ.ג (להלן: "מ"), וביקש להינשא לה.

ביום 2017.x.x, פנו הנאשם ומונה לבית הדין השרעי בבאר שבע, בבקשה ליתן תוקף לנישואיהם.

ביום 25.07.17, נעתר בית הדין השרעי לבקשה, ואישר את הנישואין החל מיום 2018.x.x.

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום והופנה לשירות המבחן למבוגרים, לצורך קבלת תסקיר לענין העונש.

לאחר קבלת התסקיר, טענו הצדדים לעונש, ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה לא הגישה ראיות לענין העונש.

ההגנה הגישה ראיות לעונש, כדלקמן:

- החלטת גירושין מהאשה הראשונה (נ/1);
- החלטת גירושין מהאשה השניה (נ/2).

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר, המפרט את נסיבותיו האישיות, כבן 50, גרוש משלושת נשותיו ואב ל-13 ילדים, גר בשבט א.ע ועובד מזה כשנה בתחום הבניה כעוזר קבלן.

הנאשם מתאר קשרי משפחה קרובים ותקינים.

הנאשם סיים 7 שנות לימוד. סיפר, כי לאורך שנות ילדותו, משפחתו סבלה ממצוקה כלכלית שנבעה על רקע מחלתו של אביו. נוכח זאת, נשר הנאשם מלימודיו על מנת לסייע בפרנסת המשפחה.

הנאשם שיתף, כי בשנת 1989 נישא בשידוך לאשתו הראשונה ולהם 11 ילדים משותפים.

הנאשם תיאר, כי בשנים הראשונות לנישואיהם היו ביחסים חיוביים וכי במרוצת השנים ועם לידת הילדים, חש כי אשתו התמקדה בגידול הילדים ובניהול הבית וכתוצאה מכך - חל ריחוק ביניהם.

הנאשם שיתף, כי בשנת 2015 נישא לאשתו השניה. מקשר זה - נולדה ילדה אחת.

לדבריו, לאחר נישואיו לאשתו השניה, התחוויר לו, כי סובלת מבעיות נפשיות ומפיגור שכלי. בשל כך, הבין כי אין תוחלת לקשר ביניהם.

הנאשם שיתף כי בשנת 2017 נישא לאשתו השלישית. מקשר זה - נולד ילד אחד.

בשנת 2018, לאחר הגשת כתב האישום, התגרש הנאשם משלושת נשותיו ולדבריו - אינו מצוי בקשר עמן כלל.

הנאשם הודה בעבירה בפני שירות המבחן וטען, כי לא ידע שמדובר בעבירה על החוק שתביא לניהול הליכים משפטיים נגדו.

שירות המבחן התרשם, כי הגורמים שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה הינם חוסר הבנת משמעות העבירה; הקודים התרבותיים של החברה אליה משתייך והמורכבות של יחסיו עם אשתו הראשונה, אשר הובילה לריחוק ביניהם.

שירות המבחן המליץ על ענישה בדמות צו של"צ, בהיקף של 200 שעות, כענישה חינוכית - הרתעתית, תוך שציין, כי ענישה זו תחדד עבורו המחירים להתנהלותו הבעייתית ותהווה גורם מרתיע מפני הישנות עבירות בעתיד.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טענותיה לעונש בכתב והשלימה אותן על-פה.

התביעה טענה לפגיעה בכבוד האדם; מעמד האישה; הסדר הציבורי ובריבונות המדינה כמדינה דמוקרטית המקדמת שוויון בין המינים.

התביעה הדגישה את השלכותיה החמורות של העבירה וביקשה לדחות את המלצת שירות המבחן להטלת צו של"צ.

התביעה טענה, כי המדובר בעבירה, שנעברה לאחר תכנון מראש.

התביעה הדגישה החשיבות בהרתעת הרבים.

התביעה טענה למתחם ענישה, שינוע בין 8 עד 18 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו מאחורי סורג וברית, בצירוף עונש מאסר מותנה וקנס.

בהעדר הרשעות קודמות, ולאור הודאתו של הנאשם - עתרה התביעה לענישה על הצד הנמוך של המתחם.

ההגנה טענה, כי המתחם אליו עתרה המאשימה איננו מידתי, ועתרה למתחם שיתחיל מ-7 חודשי מאסר.

כן, ביקשה ההגנה לייחס משקל לעובדה שהנאשם התגרש מנשותיו, הביע חרטה וניסה לחזור בו מהעבירה.

ההגנה ביקשה לסטות לקולה ממתחם הענישה.

בדברו האחרון של הנאשם מסר, כי לא ידע שמדובר בעבירה פלילית, וכאשר נודע לו הדבר, התגרש מנשותיו. הנאשם הביע חרטה על מעשיו וביקש להתחשב בנסיבותיו האישיות.

דין והכרעה

אין צורך להכביר מילים בנוגע להשלכותיה של העבירה, שענינה ריבוי נישואין.

מעבר לפגיעה בכבוד האשה ובאפשרות לקדם השוויון בין המינים - מהוות עבירות אלה, כר פורה לתופעות רבות של עוני; ניצול; עבריינות; ואם לא תטופל תופעה זו - עלול הדבר להסיג אחר מצבן של משפחות רבות, חלף קידום שילובן במסגרת החברה המודרנית.

ראו ניתוח מפורט של התופעה, של הלכותיה ושל שיקולי הענישה בגזר הדין ת.פ. 25462-04-18 **מדינת ישראל נ' אבו סקיק** (פורסם במאגרים - 2019) להלן: "**פרשת אבו סקיק**".

אשר למתחם הענישה - בגזר הדין בפרשת **אבו סקיק**, התייחס בית המשפט לחומרת התופעה ולהשלכותיה, אך מצא לקבוע, כי בטרם קביעת מתחם ענישה מחמיר, שייתן מענה לשיקולי הענישה, כפי שפורטו - ראוי לקבוע מתחם ביניים, למשך תקופה, לא ארוכה, במהלכה ינקטו אמצעים חינוכיים ופרסומיים, כך שיהיה בידי הציבור להפנים שינוי המדיניות של גורמי האכיפה. זאת, מאחר שעבירות אלה לא נאכפו, במחוז הדרום, למשך כשבעה עשורים, מאז קום מדינת ישראל.

אלא, בערעור שהוגש על גזר הדין (עפ"ג 26408-04-19 - פורסם במאגרים) דחה בית המשפט המחוזי עמדה זו והורה להחיל לאלתר, מתחם ענישה מחמיר, שינוע בין 7 - 18 חדשי מאסר בפועל, בכליאה ממשית.

בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון - נדחתה (רע"פ 664/11 - פורסם במאגרים).

עוד נקבע, כי עבירות מסוג זה אינן סובלות ענישה, שלא תהיה מאחורי סורג ובריח, וכך נפסק גם במקרים, בהם הוכחו לפני בית המשפט נסיבות חריגות ביותר. כך, ראו עפ"ג 10875-04-20 **מדינת ישראל נ' אלעתמין**, שם על אף נסיבות חריגות מאוד (שאין נסיבות דומות להן במקרה דנן), הוחמר עונש של 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, למאסר בפועל בין כתלי בית האסורים, אם גם לתקופה קצרה יותר.

כך שלעת הזו, המדובר בשדה חרוש, ובמקרה דנן - מתחם הענישה יועמד, במקרה זה, כפי שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי בפרשת **אבו סקיק** לעיל, בין 7 עד 18 חדשים מאסר בפועל.

קביעת הענישה במסגרת המתחם

אשר לקביעת הענישה במסגרת המתחם האמור, על בית המשפט לשקול, את עברו של הנאשם; נסיבותיו האישיות

והפרוגנוזה של גורמי ההערכה לגביו.

לחובת הנאשם, יש לזקוף את העובדה, כי המדובר בעבירה, אשר נעברה לאחר מחשבה ותכנון מוקדם.

משנה חומרה, העובדה כי לאחר שנשא אישה שניה, אף נשא אישה שלישית.

לזכות הנאשם, היעדר הרשעות קודמות.

עוד לזכותו, הודאתו באשמה ונטילת אחריות על מעשיו, תוך הבעת חרטה.

נסיבה משמעותית נוספת לזכות הנאשם - העובדה, כי התגרש מנשותיו.

לא הוצגו לפני בית המשפט נסיבות מיוחדות, המצדיקות סטיה ממתחם הענישה.

שקלול הגורמים דלעיל, מצביע על ענישה שתהיה על הרף הנמוך של המתחם, לצד מאסר מותנה ועיצום כספי.

סיכום

לאחר שבית המשפט עיין בטיעוני הצדדים ושמע טענותיהם על פה; עיין בתסקיר שירות המבחן; עיין בפסיקה שהוגשה; גוזר על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 7 חודשי מאסר בפועל;

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק ח' סימן ח';

ג. קנס בסך ₪ 6,000 או 45 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בששה שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 15.04.21 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן. לא יועבר אחד התשלומים במועד - תעמוד היתרה לפירעון מדי.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו כעת.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, י"ח אדר תשפ"א, 02 מרץ 2021, במעמד הצדדים.